



Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 27-09-2021
Enhed: JURPEM
Sagsbeh.: DEPILJ
Sagsnr.: 2109444
Dok. nr.: 1890805

Folketingets Sundhedsudvalg har den 20. maj 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 1314 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares endeligt.

Spørgsmål nr. 1314:

”Hvad kan ministeren oplyse om kendskabet til, anvendelsen af og erfaringerne med sundhedslovens § 25, stk. 2, hvorefter en uafvendeligt døende patient kan modtage de smertestillende, beroligende eller lignende midler, som er nødvendige for at lindre patientens tilstand, selv om dette kan medføre fremskyndelse af dødstidspunktet?”

Svar:

Sundhedsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Danske Regioner, der har konsulteret alle fem regioner. Danske Regioner har på den baggrund oplyst følgende:

”De kliniske afdelinger i regionerne har et veludbredt kendskab til og erfaring med anvendelse af smertestillende, beroligende eller lignende midler i lindrende øjemed hos terminale patienter.

En vigtig del af behandlingen af uafvendeligt døende er at sikre, at patienterne modtager de smertestillende, beroligende eller lignende midler, som er nødvendige for at lindre patientens tilstand, også selvom dette i visse tilfælde kan medføre fremskyndelse af dødstidspunktet. Det er en integreret del af den kliniske praksis, og det sker med inddragelse af patienter og pårørende. Det er vigtigt at understrege, at hovedformålet i denne behandling er at lindre, ikke at fremskynde døden.

Sundhedslovens § 25, stk. 2, er kendt og anvendes på sygehusene på de afdelinger, hvor uafvendeligt døende er indlagte eller behandles. Det er i høj grad i den specialiserede palliative indsats, at der er kendskab og behov for muligheden. Der arbejdes løbende på at optimere anvendelsen af bestemmelsen.

Brugen af medicin efter § 25, stk. 2, giver adgang til at skabe en værdigere og roligere afsked mellem patient og nærmeste pårørende, hvor smerter og sygdom ikke er i fokus.

Generelt er der gode erfaringer med brugen af sundhedslovens § 25, stk. 2, der kan give patient og pårørende en stor tryghed i en af livets sværeste situationer. Det kan være med til at give en bedre sidste tid for både patient og pårørende. Uden bestemmelsen ville det være svært at give patienter lindrende medicin, der kan give en rolig og værdig afslutning på livet.

Det er afdelingernes erfaring, at såvel terminale patienter som pårørende i den sidste fase understreger vigtigheden af, at personalet tager hånd om patienternes lidelser, så patienten ikke skal have unødige smerter, kvalme eller angst.

Der lægges vægt på en god forventningsafstemning med patient og pårørende om ønsker til, hvordan den sidste tid skal forløbe i forhold til brugen af medicin efter §25, stk. 2, – og hvad det vil betyde for forløbet, at patienten modtager medicin, der lindrer, smertestiller og beroliger, men kan medvirke til at fremskynde dødstidspunktet.

Sundhedslovens §25, stk. 2, og den ”tryghedskasse”, der kan ordineres i denne situation, opleves som et uundværligt sikkerhedsnet, som kan understøtte, at patienter kan tilbringe den sidste tid i eget hjem.

Tryghedskassen er en medicinkasse, der indeholder medicin, utensilier og informationsmateriale til symptomlindring i de sidste levedøgn hos alvorligt syge patienter, der ikke længere kan indtage medicin gennem munden.”

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Ida Lyngbeck Jensen